

og de to (København og Bordingborg) ikke fast knyttede til anden Virksomhed. Under disse Forhold kan der formentlig ikke godt være Tale om „fast ansatte“ (o: ved Seminariet fast ansatte) Lærere, da Lærerne, der undervise ved den ene, i Almindelighed ogsaa virke ved den anden af de til Seminarierne knyttede Virksomheder, og for saa vidt dette for nogle enkeltes Vedkommende ikke er Tilfældet, saa have de saa faa Timer, at de næppe kunne betragtes som andet end Timelærere. At der i København f. Eks. ikke godt kan være Tale om fast ansatte Lærere, ligger i Sagens Natur, da vi her kunne saa faa Lærere, der i en ganske anden Grad kunne være Herre over deres Fag, end Tilfældet kan være med en „fast“ Lærer, der maaske kan blive nødt til at undervise i Fag, som han kun i ringere Grad har studeret og maaske kun har liden Interesse for.

Under disse Betragtninger kunne vi slutte os til de fremsatte Ændringer i de bestaaende Forhold, dog saaledes,

1. at den eventuelle Hjælp til trængende Elever forhøjes til 150 Kr., der uddeles i Form af fri Undervisning og udbetales til Seminarierne;
2. at kun Elever i 2den og 3dje Klasse (o: mellemste og øverste) kunne modtage Understøttelse;
3. at der — foruden til de kongelige Seminarier — til de private Seminarier, der opfylde visse nærmere bestemte Betingelser (med Hensyn til Undervisningstidens Omfang, Lærerekræfter, Materiel o. s. v.) alene gives Retten til at indstille deres Elever til Skolelærereksamen, samt at saadanne Seminarier erholde en direkte Statsunderstøttelse i Forhold til, hvad der aarlig udredes i Lærreløn (f. Eks. $\frac{1}{3}$ deraf).

I Anledning af det trykte Bilags sidste Stykke skulle vi tilføje, at vi ogsaa fuldstændig slutte os til den Tanke, at Eksamen blev delt i en almindelig Fagprøve og en teoretisk-praktisk Lærerdygtighedsprøve (Pædagogik og praktisk Færdighed), samt at den Attest, der nu fordres for, at paagældende har undervist et Aar i en Skole, først fremlægges, naar han indstiller sig til den praktiske Prøve. At vi stærkt vilde anbefale et levende Sprog lagt til Eksamensfagene, kunde vi ikke undlade at tilføje.

København, den 19de Februar 1892.

Underdanigst

Fr. Thomassen.

S. Långager.

Forstandere for Københavns Seminarium (Fiolstræde 17).

4.

Til

det høje Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet!

Som Svar paa Ministeriets Skrivelse af 29de Januar skulle vi allerærbødigst tillade os at bemærke som følger:

Da Forholdene ved et Hovedstadsseminarium ifølge Sagens Natur ere noget anderledes end de ved et Provinsseminarium, kunne vi ikke dele alle de Synspunkter, hvorfra Forstanderne for Gedved og Silkeborg Seminarier — i deres til Ministeriet i Januar d. A. indgivne allerærbødigste Andragende — betragte Lærerruddannelsessagen.